Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 87.728 van 31 mei 2000

A.92.032/VIII-1795

In zake : **HEROUFOSSE** Alexis,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Anne SCHOLLEN, advocaat,
Louizalaan 523
1050 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Justitie,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Philippe LEVERT, advocaat,
Clementinalaan 3
1190 Brussel.

**DE VOORZITTER VAN DE VIIIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien het op 23 mei 2000 ingediende verzoekschrift, waarbij Alexis HEROUFOSSE volgens de rechtspleging bij uiterste dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging vordert van :

"1. de beslissing volgens welke verzoeker niet voldoet aan de medische voorwaarden voor de functie van gerechtelijk inspecteur, zoals deze hem ter kennis is gebracht bij een brief van de Minister van Justitie van 12 mei 2000 en de weigering tot benoeming die daaruit voortvloeit;

2. de handelingen van onbekende datum houdende benoeming in de betrekkingen van gerechtelijk inspecteur van de gegadigden die geslaagd zijn voor het examen EFX 99808 en die na verzoeker gerangschikt zijn in de wervingsreserve";

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de nietigverklaring vordert van dezelfde beslissingen;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 24 mei 2000, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij deze worden opgeroepen om te verschijnen op 26 mei 2000 om 11.00 uur;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. DE VOGHEL, loco Mr. SCHOLLEN, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, en van Mr. LEVERT, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer BOUVIER, eerste auditeur- afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten nuttig zijn voor het onderzoek van de vordering tot schorsing :

1. Verzoeker is thans veldwachter op proef bij de gemeentepolitie van Gesves sedert 1 november 1999. Zijn arbeidsovereenkomst van bepaalde duur loopt ten einde op 30 juni 2000.

2. In het Belgisch Staatsblad van 3 maart 1999 wordt een bericht bekendgemaakt voor de werving van gerechtelijk inspecteurs, laboratoriuminspecteurs en inspecteurs-elektrotechnici. Verzoeker meldt zich aan voor de functie van gerechtelijk inspecteur.

3. Op 14 oktober 1999 voert dokter BONBLED, forensisch deskundige, het medisch onderzoek van verzoeker uit. Hij stelt een gezichtsscherpte vast van 3/10 en 5/10 zonder correctie en 8/10 met correctie. Hij verklaart hem tegelijkertijd ongeschikt “wegens een onvoldoende gezichtsscherpte zonder correctie” en voorlopig afgekeurd, terwijl de mening van dokter DE BRABANDERE, oftalmoloog, wordt gevraagd.

4. Op 15 november 1999 onderzoekt dokter DE BRABANDERE verzoeker en stelt vast dat zijn gezichtsvermogen zonder bril 5/10 voor het rechteroog bedraagt en 2/10 voor het linkeroog en zijn gezichtsvermogen met bril

10/10 voor elk oog bedraagt. Hij besluit tot de geschiktheid van verzoeker “vanuit oftalmologisch oogpunt”.

5. Op 24 november 1999 licht het vast wervingssecretariaat verzoeker in dat hij geslaagd is voor het vergelijkend wervingsexamen met 18 punten op de 20.

6. Op 3 februari 2000 laat de verwerende partij verzoeker weten dat dokter BONBLED besloten had dat hij niet voldeed aan de medische voorwaarden vermeld in de oproep tot de gegadigden.

7. Op 13 maart 2000 stelt verzoeker hoger beroep in tegen deze beslissing bij de geneeskundige commissie. Deze commissie, bestaande uit de dokters BONBLED en ROMAN, forensisch deskundigen, en dokter VAN MOL, geneesheer-directeur bij het Ministerie van Justitie, komt bijeen op 10 mei 2000. Op grond van de vaststellingen gedaan door dokter DE BRABANDERE, is de commissie van oordeel dat verzoeker niet voldoet aan de eisen bepaald in het ministerieel besluit van 15 juni 1993, gewijzigd bij het ministerieel besluit van 5 april 1995, en verklaart ze hem ongeschikt voor de functie van gerechtelijk inspecteur. Deze beslissing wordt op 12 mei 2000 ter kennis gebracht van de betrokkene. Dat is de eerste bestreden handeling.

8. Op 19 mei 2000 wordt verzoeker ervan op de hoogte gebracht dat geen enkel administratief beroep is ingesteld tegen de voornoemde beslissing, dat hij vierde gerangschikt was voor het vergelijkend wervingsexamen, dat achtentwintig van de drieënzestig geslaagden in dienst getreden zijn tijdens de maanden december 1999 en maart 2000, en dat er een nieuwe indiensttreding zal plaatshebben tijdens de maand december 2000. De benoeming van de zeventien geslaagden tot gerechtelijk inspecteur op proef maakt het tweede onderwerp uit van het beroep;

Overwegende dat verzoeker de keuze van de procedure van uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigt door het feit dat hij zonder werk zal zijn na 30 juni 2000 en door de omstandigheid dat de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus uiterlijk op 1 januari 2001 in werking moet treden en dat in het artikel 242 ervan wordt bepaald dat de gerechtelijke personeelsleden van de gerechtelijke politie die benoemd zijn vóór de datum van inwerkingtreding een optierecht hebben tussen het nieuwe stelsel en de huidige rechtspositieregeling;

Overwegende dat de verwerende partij toegeeft dat verzoeker de nodige naarstigheid aan de dag heeft gelegd om zijn vordering tot schorsing in te dienen, maar de aangevoerde dringende noodzakelijkheid niettemin betwist; dat zij aanvoert dat de huidige betrekking van verzoeker tot wederopzegging toe wordt uitgeoefend en dat het feit dat zijn contract op 30 juni 2000 ten einde loopt niets van doen heeft met de bestreden handelingen; dat zij eveneens betoogt dat verzoeker niet kan beweren dat zijn gewettigd vertrouwen geschokt is, aangezien zijn aandacht sedert de maand oktober 1999 gevestigd is op het feit dat zijn gezichtsscherpte een probleem vormde en dat hij wel eens ongeschikt zou kunnen worden verklaard; dat zij van oordeel is dat verzoeker te gelegener tijd de nodige conclusies had moeten trekken ten einde een andere betrekking te vinden of een verlenging te verkrijgen van zijn proeftijd bij de gemeentepolitie van Gesves; dat zij voorts aanvoert dat artikel 242 van de voornoemde wet van 7 december 1998 nog niet van kracht is zodat verzoeker zich er niet op kan beroepen ten einde de procedure van uiterste dringende noodzakelijkheid te rechtvaardigen, “welke procedure er enkel toe strekt een voorlopige situatie te regelen tussen de datum van een handeling en de gewone schorsingsprocedure, welke schorsing geacht wordt uitgesproken te worden binnen vijfenveertig dagen na de indiening van de vordering tot schorsing"; dat de verwerende partij ten slotte eraan herinnert dat de procedure van uiterst dringende noodzakelijkheid, volgens een vaste rechtspraak en rechtsleer, wordt ingesteld ten koste van de rechten van verdediging;

Overwegende dat de dringende noodzakelijkheid omtrent de uitspraak over een vordering tot schorsing van een administratieve handeling niet noodzakelijkerwijs gekoppeld is aan het op handen zijn van de verwezenlijking van het nadeel dat deze zou kunnen veroorzaken; dat het risico dat verzoeker liep om ongeschikt te worden verklaard voor de functie die hij ambieerde eveneens gezien moet worden in het licht van het advies van dokter DE BRANBANDERE en verband houdt met de grond van de zaak, meer in het bijzonder met de ernstige aard van het eerste middel; dat het aantal vorderingen tot schorsing die bij de Raad van State aanhangig zijn gemaakt de naleving van de niet-dwingende termijn vastgesteld in artikel 17, § 4, eerste zin, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State ernstig in het gedrang brengt; dat de verwerende partij in casu een negentien pagina’s tellende nota met opmerkingen heeft ingediend die met stevige argumenten is omkleed, zodat geen afbreuk wordt gedaan aan het contradictoire karakter van de debatten; dat gelet op de omstandigheden van de zaak het aanvoeren van de procedure van uiterst dringende noodzakelijkheid gerechtvaardigd is;

Overwegende dat door de keuze van de procedure van uiterst dringende noodzakelijkheid en doordat in het verzoekschrift de geslaagden die zijn opgeroepen om in dienst te komen niet met name worden aangeduid, het onmogelijk is gebleken om hen in de zaak op te roepen zodat ze hun rechten kunnen doen gelden; dat de advocaat van verzoeker overigens geweigerd heeft te pleiten wat het tweede onderwerp van het verzoekschrift betreft; dat de vordering op dit punt niet kan worden ingewilligd;

Overwegende dat verzoeker inzonderheid een middel ontleent, het eerste van het verzoekschrift, aan “schending van artikel 14 van het ministerieel besluit van 15 juni 1993 tot vaststelling van de vereisten inzake lichamelijke geschiktheid voor het vervullen van de betrekkingen van gerechtelijk officier of agent, laboratoriumchef of agent-operateur van een laboratorium voor technische en wetenschappelijke politie, en hoofd of elektrotechnicus van de dienst telecommunicatie van de gerechtelijke politie bij de parketten", en aan schending van "het beginsel betreffende de interne motivering van alle bestuurshandelingen"; dat hij betoogt dat hij voldoet aan de voorwaarde met betrekking tot de gezichtsscherpte bedoeld in artikel 14, 8°, van het voornoemde ministerieel besluit, aangezien de door de verwerende partij aangewezen deskundige heeft vastgesteld dat zijn gezichtsscherpte met correctieglazen gemeten op beide ogen samen 10/10 bedroeg en hem bijgevolg geschikt heeft verklaard;

Overwegende dat de verwerende partij opmerkt dat de originele versie van artikel 14, 8°, van het ministerieel besluit van 15 juni 1993 gesteld was als volgt :

“ 8° een gezichtsscherpte van die aard dat het totaal bekomen door het samentellen van de gezichtsscherpte van de beide ogen, ten minste 10/10 bedraagt. Het dragen van een correctie is toegelaten, maar dan moet de gezichtsscherpte, zonder correctie met beide ogen samen gemeten, minstens 1/10 bedragen”;

dat deze tekst bij het ministerieel besluit van 5 april 1995 vervangen is door de volgende bepaling :

“ 8°: een gezichtsscherpte, zonder correctieglazen, gelijk aan minimum 7/10 voor het ene oog en aan minimum 3/10 voor het andere.

Het dragen van een correctie is toegelaten maar dan moet de gezichtsscherpte met beide ogen samen gemeten 10/10 bedragen”;

dat de aanhef van het besluit van 5 april 1995 deze wijziging als volgt rechtvaardigt :

“ Overwegende dat de in het voormeld ministerieel besluit van 15 juni 1993 vastgestelde aanwervingsvoorwaarde inzake gezichtsscherpte niet in overeenstemming is met de vereiste gezichtsscherpte voor de functie van gerechtelijk agent”;

dat de verwerende partij daaruit afleidt dat de vereisten ter zake zijn verzwaard, terwijl in de oorspronkelijke versie van artikel 14, 8°, gesteld werd dat “zelfs in het geval er correctieglazen worden gedragen de gegadigde op zijn minst een gezichtsscherpte zonder correctie met beide ogen samen gemeten van 1/10 moet hebben”; dat zij daaraan toevoegt wat volgt:

“ Uit deze bepaling blijkt heel duidelijk dat het in artikel 14, 8°, van het ministerieel besluit van 15 juni 1993 vereiste minimum begrepen moet worden als een minimumvoorwaarde die vervuld moet worden ongeacht het dragen van correctieglazen.

Aangezien het ministerieel besluit van 5 april 1995 de voorwaarden inzake de vereiste gezichtsscherpte voor de functie van gerechtelijk agent verzwaart, behoort te worden aangenomen dat de voorwaarden bedoeld in artikel 14, 8°, van het ministerieel besluit van 15 juni 1993 gezien moeten worden als cumulatieve voorwaarden";

Overwegende dat de verwerende partij een exacte interpretatie geeft van de oorspronkelijke versie van artikel 14, 8°, en van de bedoeling van de Minister van Justitie om de aanwervingsvoorwaarden die verband houden met de gezichtsscherpte van de gegadigden te verzwaren; dat het probleem dat het middel stelt erin bestaat te weten of de nieuwe tekst op een gepaste wijze de bedoeling weergeeft van de steller ervan, hetgeen de afdeling wetgeving van de Raad van State zeker zou hebben onderzocht als zij geraadpleegd zou zijn over deze ontworpen tekst; dat indien de minister zich beperkt zou hebben tot de vervanging van de woorden “met beide ogen samen gemeten, minstens 1/10 bedragen” door de woorden “gelijk zijn aan minimum 7/10 voor het ene oog en aan minimum 3/10 voor het andere”, dan zou de argumentatie van verzoeker afgewezen moeten worden; dat echter heel de structuur van de tekst gewijzigd is; dat aangezien het dragen van correctieglazen toegelaten is en dus niet verplicht is, het absurd zou zijn om de gegadigden die voldoen aan de voorwaarde die gesteld is in de eerste zin van artikel 14, 8°, te onderwerpen aan een aanvullende vereiste indien zij correctieglazen dragen, en niet zij die er geen dragen; dat daaruit voortvloeit dat de voorwaarden inzake gezichtsscherpte exclusief van aard zijn en niet cumulatief; dat niet betwist wordt dat verzoeker aan een van deze voldoet; dat het middel ernstig is;

Overwegende, wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft dat hij zou lijden door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden handeling, dat verzoeker het volgende stelt :

“ Op 30 juni 2000 zal verzoeker zonder werk zitten.

Toen verzoeker op 24 november 1999 ervan op de hoogte is gesteld dat hij met glans geslaagd was voor het examen met een puntental van 18 op de 20, heeft hij geen andere stappen ondernomen om werk te zoeken.

Met dit resultaat, het hoogste dat behaald is, kon hij als vierde gerangschikt worden in de wervingsreserve, rekening houdend met het tweede criterium (de leeftijd) dat gebruikt werd om de rangschikking door te voeren. Welnu, in de mate dat de administratieve overheid gemeld heeft dat er aan Franstalige kant 30 betrekkingen van gerechtelijk inspecteur vacant waren, had verzoeker de zekerheid dat hij op korte termijn benoemd zou worden. In de tussentijd zijn er overigens reeds zeventien benoemingen van gerechtelijk inspecteur geweest.

Hij had bovendien geen enkele reden om aan te nemen dat hij niet zou voldoen aan de medische toelatingsvoorwaarden. Aangezien hij lid was van een gemeentepolitie, was hij reeds - met succes - onderworpen aan medische en fysieke onderzoeken.

Voor het overige beschikt verzoeker over een opleiding die gericht is op de politiediensten, aangezien hij steeds voor zo'n carrière heeft gekozen. De functie van gerechtelijk inspecteur beantwoordde overigens in het bijzonder aan zijn professionele verwachtingen. De manier waarop hij geslaagd is voor het examen getuigt overigens van zijn motivering.

Er dient eveneens te worden vastgesteld dat hij door het verlies van zijn betrekking een groot nadeel zou lijden aangezien hij de lasten behoort te dragen van een gezin.

Tot slot vloeit het ernstig nadeel voort uit de bijzonder duidelijke aard van de begane onwettigheid (zie eerste middel)";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat verzoeker op grond van de voorwaarden die geformuleerd waren in de oproep tot de gegadigden behoorde te weten dat hij niet in aanmerking zou komen voor de bevordering waarvan sprake, wegens een onvoldoende gezichtsscherpte, iets waarvan hij op de hoogte is gebracht op 3 februari 2000, en dat hij derhalve daaruit zijn conclusies had moeten trekken wat betreft het zoeken naar ander werk of het verkrijgen van een verlenging van zijn proeftijd; dat zij benadrukt dat het feit dat verzoeker zijn werk is kwijtgeraakt niet het gevolg is van de bestreden handelingen; dat de verwerende partij verschillende arresten van de Raad van State aanhaalt en laat gelden dat het risico op een afwijzing inherent is aan elke aanwervingsprocedure, vorming en proeftijd; dat zij opmerkt dat in casu de afwijzing van verzoeker niet gepaard gaat met enige vernedering; dat zij tot slot daaraan toevoegt dat "de examens die verzoeker heeft afgelegd hem zeker geen betrekking zouden opleveren, maar hem enkel de mogelijkheid boden om, indien hij geschikt werd verklaard, vormingscursussen te volgen, afhankelijk van zijn welslagen voor examens";

Overwegende dat wanneer de Raad van State nagaat of verzoeker voldaan heeft aan de tweede voorwaarde waarin voorzien wordt door artikel 17, § 2, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, hij rekening moet houden met de omstandigheden die eigen zijn aan de zaak en met de

uiteenzetting in de vordering tot schorsing, zodat de arresten die door de verwerende partij zijn aangehaald, al zijn ze relevant, niet helemaal mogen worden getransponeerd; dat in dat verband de omstandigheden van de huidige zaak bepaalde gelijkenissen vertonen met die welke uiteengezet zijn in het arrest de LANNOY, nr. 87.646 van 25 mei 2000, waarbij de tenuitvoerlegging geschorst is van de beslissing waarmee aan een diplomaat op proef wordt meegedeeld dat hij niet geslaagd is voor het tweede examengedeelte met het oog op benoeming in vast verband, alsook dat hij bijgevolg ontslagen is; dat in casu het verlies, door verzoeker, van zijn betrekking als veldwachter op proef een feit is dat, hoewel het niet te wijten is aan de bestreden handeling, moet worden meegewogen om de ernst van het nadeel te beoordelen, net zoals het feit van zijn gezinslast; dat verzoeker niet verweten kan worden dat hij niet voorzien had dat hij op onwettige wijze ongeschikt zou worden verklaard; dat de bestreden handeling ertoe strekt hem de toegang tot de loopbaan die hij had gekozen defintief te ontzeggen; dat hoewel een personeelslid op proef niet de zekerheid heeft dat het vast benoemd zal worden, het uitstekend resultaat dat verzoeker heeft behaald voor het wervingsexamen en de ervaring die hij reeds heeft opgedaan binnen de gemeentepolitie evenwel geen bijzondere moeilijkheden laten vermoeden tijdens de proeftijd; dat het morele en materiële nadeel dat verzoeker lijdt, ernstig en moeilijk te herstellen is;

Overwegende dat voldaan is aan beide voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, die vervuld moeten zijn wil de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Geschorst wordt de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Minister van Justitie waarvan aan Alexis HEROUFOSSE op 12 mei 2000 kennis is gegeven en volgens welke hij niet voldoet aan de medische voorwaarden voor de functie van gerechtelijk inspecteur en de weigering om hem te benoemen die daaruit voortvloeit.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt voor het overige verworpen.

<u>Artikel 3</u>.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op eenendertig mei tweeduizend door :

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier, **De Voorzitter,**

M.-CL. HONDERMARCQ. **J.-Cl. GEUS.**

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.